

LO CAMP DE TARRAGONA



PERIÓDICH CATALANISTA

Any 7.—Núm. 295.—Dissapte 31 de Mars de 1906

LO QUE VOLEM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nos tre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a l'organisació interior de nostra terra; volém que catalans sian los juegues y magistrats y que dintre de Catalunya se fallin en última instància'ls plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, que'n són ben afalagadora senyal las festas patriòticas y de cultura que's tenen projectadas, obrirà'l ells a molts que encara no s'han fet prou capassos de l'imperiencia y noblesa del nostre ideal y se'n mantenen allunyats.

Qu'el nostre exemple trobi ressò en al-

la facultat de poder contribuir a la formació de l'exèrcit espanyol per medi de voluntaris 6 diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forsova presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de l'Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897)

Per Catalunya

Es un fet l'unió de les entitats catalanistes de Tarragona. Les respectives Juntas Directivas de l'Associació Catalanista y del Centre Nacionalista Català, després de una llarga serie de gestions ahont s'ha posat de manifest lo pur patriotism que a tots anima, han arribat a un accord. Abduas entitats viurán en un mateix local y tot conservant la respectiva personalitat y organització, tindrán una Comissió de Relacions que las posarà en seguit contacte. L'unió es feta ab una base d'ampla tolerancia y ab vistes ab que hi puguen cabre totas las tendencias del gran moviment autonomista català. L'orgue d'abduas societats serà Lo CAMP DE TARRAGONA de qual redacció entrarán a formar part los estimats companys que publican avuy lo valent quinzenal *Serèm!*

No cal dir que al donar aquesta notícia, ho sem ab lo goig més intens, ab l'alegría més gran que hem sentit desde que comensarem a treballar en públich pel desvetllament de Catalunya. Junts tots los qui ab petitas diferencies pensèm y sentim lo mateix, podem fer una gran campanya de propaganda y una obra de positiva trascendencia, molt més en los actuals moments de proba en que va a comensar una era de persecució contra'l catalanisme.

Y podèm fer més encara. Podèm anar acostumant a la nostra gent a despreciar las peitesas a que'n té acostumats lo règim imperant, que's nodeix y's manté mercès a las divisions dels catalans, pera encaminarla a l'aprenentatge de la vida de relació, tan necessaria pel pervenir de Catalunya, imprescindible si's vol que'l nostre poble cumpreixi l'enlairada missió que'l seu despertar hermosíssim li té assenyalada.

Aconteixements recentíssims y de gran trascendencia, demostren l'utilitat y conveniencia de que'l catalans, prescindint de lo que'l pugui dividir devant l'interès suprem de la Patria, s'acoblin pera una acció comuna. La nostra personalitat com a poble, pogué semblar que s'esbojava durant tot lo passat segle, precisament pel desligament y la separació més apparent que real en que tots vivíam. Y així han passat sense protesta tants atentats contra las nostres institucions seculars, tantas bafas com lo maleit unitarisme ha escampades pel nostre terren.

Donchs, acabemho això per ara y per sempre; y's que venim predicant com a únic remey pera'l nostres mals l'afiançament de las primeras corrents de solidaritat catalana, comenséimla a ensenyiar ab l'exemple questa solidaritat, creantla y estableintla ab carácter de permanencia en las ciutats y vilas de la nostra terra, pera que d'aquí trascendeixi a la nació y s'arribi a imposar a l'Estat; que així y sols així pot aquest convertirse en veritable representació de las diferentes nacionatats que hi conviven, y deixarà d'ésse, com ho és avuy, lo seu primer enemic.

No hi ha dubte que l'èxit més complet coronarà l'esfors dels catalanistas tarragonins y que la germanívola federació de las entitats autonomistas que avuy celebrem donarà fruits abundosos en profit de la causa de Catalunya. L'esplet de vida que'l catalanisme tarragoni gaudirà y del que'n són ben afalagadora senyal las festas patriòticas y de cultura que's tenen projectadas, obrirà'l ells a molts que encara no s'han fet prou capassos de l'imperiencia y noblesa del nostre ideal y se'n mantenen allunyats.

Qu'el nostre exemple trobi ressò en al-

tres indrets de Catalunya, y ben prompte no quedará un sol fill d'aquesta terra que no sia allistat en lo gran exèrcit que treballa pera reconquerir los drets y llibertats que'n arrebassá'l funest unitarisme.

Visca l'unió de tots los catalans!

Notas de l'extranger

Fransa.—La Cambra de Diputats ha refusat estatuir, a propòsit de la lley de pressupostos, sobre la supressió o'l manteniment dels tribunals militars en temps de pau. Es Mr. Messimy qui va pendre al seu càrrec obtén que la Cambra borrhés l'impressió del darrer judici de Rennes (assumpto Dreyfus) decretant l'abolició del tribunal militar. Mes Mr. Paul Constan havia près la devantera. La justicia militar ha tingut aixís dos enemichs declarats en lloc d'un. En té molts d'altres que no s'han declarat. Un debat acceptat pel govern hauria tingut per resultat traspassar los crímens y delictes punibles pel còdich militar a la justicia civil. Però'l govern, després de vacilacions, ha estimat perjudicial fer resoldre un cas tan greu pels diputats, baix la forma d'article adicional a la lley de presupostos. Ha acceptat que la proposició de presupostos segons la qual las apelacions de revisió formuladas en temps de pau contra las decisions dels consells de guerra y dels tribunals marítims serían traspassadas en endavant al Tribunal de Cassació (Tribunal Suprem). Això es la supressió del conseil de revisió militar y del tribunal de revisió marítima.

La Cambra ha sigut d'aquesta opinió. Retirant dels soldats, pera donarlo als juristes, l'examen dels cassos de cassació, ha fet una obra llògica. Oficials sense estudis jurídichs, estan mal preparats pera examinar, còdich a la mà, lo valor en dret del judici d'altres oficials també desprovistos com els de competència. Però heusquí com a la justicia militar se li ha comensat a fer bretxa; tot passarà per la bretxa un jorn pròxim. A qui li sabrà greu? Los records de l'assumpto Dreyfus son tan llunyans y tan borrats que s'hagi de pendre ab interès lo defensar una institució tan plena de prejudicis y d'esperit de casta?

No obstant aquests lleïsladors francesos que no tenen lo sentit de lo *relatiu* y creuen, a ca la reforma introduïda per ells, que han atès la *perfecció*, una veu ha vingut a repetirloshi que la justicia no es pas d'aquest món y que essent humana dins lo civil com dins lo militar, esdevé sempre imperfecta. «Jo m'abstindré, ha dit mister Bontard, car no tinc confiança en cap tribunal.» Aquesta declaració ha causat rialles; per tant tenia un cert fons mètodic.

—Lo presupost de 1906 s'ha votat ab un déficit d'uns cent milions. L'Estat fa emprèstits. Fransa es rica y no nega'ls diners al seu govern. Lo Deute públich es ja de més de 30 mil milions de francs. S'impresa fer economies o buscar nous impostos.

—S'ha fixat lo 6 de Maig pera las vinientes eleccions lleïslativas.

Noruega.—Lo Sforthing (Parlament) ha decidit tenir embajador solzament a Stockholm, Copenhague, St. Petersburg, Berlin, Londres, Paris y Washington. Lo còs Consular serà molt més nombrós y fortament organisat. Mr. Nansen sembla indicat pera representar la Noruega a Londres, ahont es persona grata com a explorador notable del Pol Nort.

L'objecte de la política extrangera noruega serà d'obtenir una neutralitat garantida, l'acostament dels països escandinavis.

avuy la persona que ostenta'l càrrec de Batlle, diuen está posseída de temperança.

Lo pervindre farà sens dubte una federació dels tres pobles escandinavis, puig si bé hi ha certa diferència de temperament entre'l suech, noruegs y danesos, tots són de rasa del mateix origen, forta y sana, inteligenç, treballadora y de sentiments molt lliberals. L'estorb per la seva unió es la monarquia ab los seus interessos privats y's dels que se'n aprofitan. Pera unir-se caldrà tirar per terra l'estorb y adoptar la forma de Federació Republicana.

Russia.—Un periòdich francès ha rebut del seu corresponsal de St. Petersburg l'extraordinaria relació, que seguidament copiem:

«Darrerament, lo comissari de policia Idanov y l'oficial de cosachs Abramof han sotmès a un interrogatori a una detinguda política, Mlle. Spiridonova. Aquesta seyyoreta ha relatat, per una carta publicada en lo periòdich *Rouss*, lo suplici que ha soferit.

«Idanov, d'una patada, m'tirà a un recó de ma celda ahont m'esperava l'oficial de cosachs, qui també m'feu rebrotre vers son company pel mateix procediment. Desseguida'm despullarem de tots los meus vestits (Mlle. Spiridonova es d'una hermosura remarcable), me fuetejaren ab la *nagaika*, després me cridaren:

—Senyoreta, feunos un petit discurs revolucionari!

Tenia un ull reventat y tot lo costat dret de mon rostre sagnava. Los meus butxins posavan llurs mans sobre mas llagás vivas y'm deyan:

—Us fem mal, estimada! Donchs b'ei nomenèunos vostres companys.

Los hi vaig respondre que era una socialista revolucionaria y que respondria a las preguntas del jutge d'instrucció. Allavors esdevingueren furiosos; m'arrencaren un a un molts cabells del cap y'm preguntaren ahont s'amagaven los meus còmplices. Aplicaren sobre ma carn llurs cigarros encesos pera apagarlos y deyan: «Crida, donchs, canalla!»

Per ferme cridar, apretavan «mos bonichs peuets» segons llur expressió, entre llurs botas, com en un torn, mentres criavan:

—Nosaltres fem plorar com a badells a la gent del camp y aquesta noya es no ha donat ni un sol crit! Espera, a veure si cridaràs, y fruiràs de las torturas; passarás tota la nit ab los cosachs.

—No, no, va respondre Abramof, primerament nosaltres, los cosachs després.

Y van comensar a petonejar las meves ferides, ordenantme: «Queixa! queixa!» Y jo, no vaig donar ni un crit, ni quan me van fuetejar ab la *nagaika* dins la celda... Estava com delirant.

Ni Mr. Witte, ni Mr. Dournovo, han desmentit aquests fets ni han ordenat que's processess als butxins.

La mártir es a la infirmeria de la presó agujada demunt d'un matalás tirat a terra.

L'altre dia sa mare fou autorizada pera veurela en presència d'un oficial de la gendarmeria. La pobre dóna, pera parlar ab sa filla, va tenir que agenollarse y l'oficial de gendrmes, pera escoltar llur conversa, s'agenollà prop d'ellas.

Heusquí ahont som després del manifest del 30 d'Octubre.

Creyem que hi sobran comentaris.

Cosas de casa

Bé sab Déu lo condol que'n fa cada vegada que tenim que censurar actes portats a cap pel nostre Ajuntament; y com que

naus y establements de tractats de comers.

Lo pervindre farà sens dubte una federació dels tres pobles escandinavis, puig si bé hi ha certa diferència de temperament entre'l suech, noruegs y danesos, tots són de rasa del mateix origen, forta y sana, inteligenç, treballadora y de sentiments molt lliberals. L'estorb per la seva unió es la monarquia ab los seus interessos privats y's dels que se'n aprofitan. Pera unir-se caldrà tirar per terra l'estorb y adoptar la forma de Federació Republicana.

Però no obstant de que'l Sr. Batlle actual fa ja temps que desempenya'l càrrec de regidor y sab per lo tant ben bé las tresquerías de la casa de la vila y coneix també de quin pèu se dolen la gent que'l rodejan y devegadas l'assessoran, sospitem que en la qüestió de l'aigua, es a dir, en l'assumpto dels daus, no ha procedit ab prou reflexió, y, plè de bona fè, s'ha deixat engranallar en lo parany que constantment tenen parat los qui res los hi fa que la població vagi endavant o endarrera y solzament dedicant tots los seus coneixements y totas las seves manyas a desbaratar iniciativas y a desprestigar personalitats y a fer que'l mesos vagin corrent assegurant lo seu pà de cada dia.

A volgut normalizar lo servey d'aigüas, sense haver de donar lloc a censuras y críticas, lo senyor Alcalde hauria hagut de comensar pera fer un estudi de tingut de l'estat de las canonadas, camiant las que no són prou resistents pera las presions que han de soportar y ademés fer un depòsit regulador de las presions. Una vegada això portat a cap, se tenia que haver procurat posar los trapillons de las aixetas dels aforos en condicions de que no poguessin ésser oberts sense que en la operació hi intervinguissin a la vegada empleats del Municipi y'l propietari del trepillo, pera aixís evitar lo que algú mal intencionat hagués pogut aixampliar lo forat de l'aforo ab l'intenció tal volta de ridiculizar a tal o qual persona fentla passar per lo que no es.

Ademés, era precis que abans o després d'això s'hagués resolt la petició o instancia que fa ja molt temps presentaren alguns propietaris a l'Ajuntament reclamant sobre l'equivalència que'l Municipi tractava de donar a la ploma d'aigua.

Després de complerts tots aqueixos extrems y subsanadas las deficiencias de las canonadas, allavors era oportú y just haver fer los aforos ab los cambis de daus, y a ben segur que cap propietari s'haguera queixat ni s'haguera sentit censuras, donchs qui correctament procedeix y obra en justicia; may pot ésser criticat.

Lo senyor Alcalde, desoint potser lo que li dictava'l seu bon criteri y fent cás tan sols de las rahons falagueras que li presentaven los que tot ho posposan a cercar medis de fer diners, acordá resoldre la qüestió de normalizar lo servey d'aigüas comensant per allí ahont devia acabar, o siga pels aforos, y això, naturalment, ha motivat planys y disgustos als propietaris d'aigua, plàns y disgustos que a l'ésser trasmesos al Sr. Batlle, contestà que la cosa es de molt fácil arreglo, donchs tot se redueix a que qui no té prou aigua que'n arrendi.

Es, donchs, precis que'l propietaris o la Associació d'aquests no s'adormin ni acceptin la solució que ab tanta facilitat dóna l'Alcalde; es indispensable que gestionin y fassin comprender a l'Ajuntament l'obligació que té de respectar las concesions de la ploma d'aigua tal com ho veia fent la Mitra, y que si l'Ajuntament vol quartos que'l busqui per altre cantó, donchs los propietaris prou feyna tenen per anar tirant devant de la precaria situació d'aquesta ciutat.

ORIENT

VARIA

(Tercera serie)

PER J. PIN Y SOLER

(CONTINUACIÓ)

Pel mariner estult, pel viatjant que no sab per ahont lo portan, las planas de la Dàcia, los monts de la Thessalia, las aigües del Bosfor, los carrers silenciosos de las ciutats mortas, las runas romanes, las altituds inaccessible dels Andes, las Pampanas, lo cap de Hornos, lo pas de Magallanes, son serraladas altíssimas, planurias interminables, promontoris ferrenys, brasos de mar! Per qui sab que allò ho veieren primera vègada dins las edats estudiadas, que allò ho dominaren homes de sa família, lo recor de tal proesa l'enterneix y exalta, donantli idea de son valer, fentli impossible no sentirse corprès de veneració y respecte per Trajanus l'andalús, per *frare Roger*, nat a Brindisi, pels Berenguers yls Corberán d'Alet yls Pere d'Aros que comandant aragonesos y catalans feien per Europa y Asia lo que no tornarán a fer fills de cap mare... Qui ha estudiat y recorda, se sent dignificat al saberse compatrici d'aquells héroes que escamparen arreu lo bon nom de la patria catalana, mentres Catalunya fou reyalme independent, de las *patrias españolas* abans o després de la fusió, sentintse orgullós de tenir entre'l seus ascendents a més d'un Pere'l Catòlic, d'un Don Jaume'l Conqueridor, d'un Pere'l Gran, d'un Alfons V lo Magnánim, que sintetisan maravillosos esplets de vida; als ardits espanyols d'altres regions ibèriques descobridors y pobladors de continents que són pels *espanyols*, catalans o no catalans, *tan tierra de los abuelos* dels uns com dels altres, acceptant nosaltres fins de vegadas sense dret la guspira de glòria que's toca per energies que un dia'n eran agenes, car si un estranger vos diu los vostres grans homes acometeren empresas que semblan recits lléendaris, *vostre Cisneros*, fou un heroe, *vostre Santa Teresa* una gran Santa, *vostre Luis de León* un gran poeta, tenim d'acceptar la germanor nacional que tants anys de vida comuna nos han empeltada, admetent com nostres al beat Lull de Mallorca y à Sant Isidoro de Sevilla, al valencià Ausias March y al gallego Jorge Manrique, fonentos en certs sentiments que'n són comuns y ns obligan a celebrar la gloriosa memòria d'un Roger de Luria almirall català, enemics ab la d'un Alvaro de Bazán, nat a Granada, debalador de francèsos en las costas de Galicia, de gent inglesa en las costas d'Africa, un dels héroes de Lepanto, vencedor a Tunis del poderós Barbarroja, designat pera menar y manar l'esquadra que anomenaren l'Invencible ans de que hagués combatut y que hauria pogut serho si Deu hagués conservat la vida al heroe que trobantse a Lisboa en plena organització d'aquella complicada empresa morí de malaltia sobtada.

L'espanyol que sab vidas d'homes sian de la regió que's vulla s'ha de tenir per honrat, sobre tot fòra d'Espanya, pel colossal *Cisneros*, aquell monjo franciscà a qui per forsa feran acceptar la porpra cardinalicia, que regentant los afers d'un gran realme, governantlo ab sabiesa y energia muy superada, essent lo primer personatge de la Cort, anava peus nusos, no portava camisa, dormia damunt d'una esfera, feia de jennis y complia vigorosament las prescripcions de son Orde. Home prodigiós que disposant del tresor públic feia estampar a sas espesas la primera Biblia políglota coneuguda a Europa, pedra fonamental de tot lo moviment científich, filosòfich, teològich, emancipador, del Renaixement que bullia; fundador de l'Universitat d'Alcalá d'Henares, cristian que socria personalment als pobres, guerrer que manava personalment empresas militars y prenia Orán; l'últim home d'Estat ben de mena peninsular, de la fusta dels Ferrán V yls Pere IV d'Aragó, home que no cabia a Espanya y anà a morir a Roma, ignorat, humil germanet de Sant Francesch, tipo d'hèroe qual veda y proeses fòra empresa patriòtica estampar a millers d'exemplars, donantlos de franch per aquí y per fòra, car en veritat los homes de l'importancia de Cisneros, yls seus actes, sas virtuts altíssimas, deurián ser coneugudas dels pastors, dels mariniers, dels humils perquè's sentissin dignes y s'aixequessin d'espiritu, dels orgullosos perquè's sentissin modests y s'humanissem.

Y un cop enterats, no hi ha medi de no sentirse honrat de ser de la nació hoat nasqué aquell Hernando de Soto, d'Extremadura, generós, moderat, humanitari,

model d'homes ben criats, de legisladors espontanis, de guerrers que volent enriquir a la patria *Espanola* ab nous estats, entrà en lo que se n'ha dit la Florida, terra fins allavors impenetrada per peus europeus y's trobà ab pobles nombrosos que s'oposavan a son empresa, hostigantlo, negantli lloc y aliments y ell y sos companys anant per boscos y planas vivint quatre anys d'herbas y animalons que atrapavan, sense bagatges, descalsos, quasi nusos pera estalviar lo poquet vestiment que'l quedava y pensavan utilzar al ser amos de quelcom que valgués la pena, enginyantse, fentse estimar per la gent que ocupavan lo que després ha sigut Panamá, Bolivia, Guatemala, Nicaragua, prenen poch a poch ascendent sobre de ells y per bons tractes, ardits de guerra y negociacions acabant per conquistar territoris que són nacions.

No sent un ignare qui pot deixar de sentirse virilment satisfet de ser compatrioti de Don Alonso de Ercilla, patge dels infants d'Espanya, jove distingit, *licenciado*, y dich lo de *licenciado* perque es de moda entre'l denigradors afirmar que tots los espanyols que anaven a Amèrica eran gent tosca; que vivint a Fransa, a Italia, trobantse a Inglaterra en companyia de personas reials, tenint noticia de l'insurrecció dels Araucans, demanà acompañar a Don Gerónimo de Alderete que hi enviavan pera pacificarlos, surtint cap a Amèrica ahont se portà com un vaient soldat, com un bon christià, tipo perfecte del jove instruit y de sanch xardorosa, de l'Europeo que honra la rassa. Ercilla, que a més d'escriure l'Araucana,

¡Oh ciega gente del temor guiada!
¿A do volvéis los temerosos peclos?
Que la fama en mil años alcanzada
Aquí perez,

incisà en lo tronch d'un arbre:

Aquí llegó, donde otro no ha llegado,
Don Alonso de Ercilla,

un gentilhome nat a Madrid als voltants del 1540 y que'l jóvenes Madrileños de tots los temps deurián recordar pera imitarlo, y d'aquell Vasco Nuño de Balboa que passant a través atapahidas tribus d'indígenas, escalant montanyas encara avuy inaccessible pel qui no las afronta seguit de tota mena de práctichs, d'acompanyants, de guías, arribá a veurhi des de's cimalls la lluissó sorpresa d'un mar sens limits, devallant pera tocarlo ab sas mans y's ficá a l'aigua besant las onas, prenen possessió del mar Pacífich en nom del *Rey de Espana*... personificació de sa patria, personificació de sa rissa, personificació de lo que era ell, de la terra ahont era nat y ahont reposaban sos avis...

Qui recordant als espanyols portentosos no's sent dignificat de contar entre'l seus héroes a un Cortés, extremeny, que també era gentilhome, un *graduado* d'Universitat qual conquesta de Mèxic no té igual en l'història de cap poble, que fundá Veracruz y doná vida a una gran nació... a un Francisco Pizarro, paisá seu, esperit menos cult però un mascle hercili que associat ab amichs de diners, emprén las descobertas de l'Amèrica del Sud y desautorisat pel Gobernador de l'Istme diu als seus companys, fent una ratlla a terra ab la guaspa de l'espasa aquellas sublims paraulas: *quien quiera peligros salve esta raya y quédese conmigo*, yls que no la passaren, deixantlo sol ab tretze companys fidels, encaminantse junts, tretze y ell quatorze, vers regions desconegudas, sense centenars de negres que'l portessin caixas de conservas com als exploradors d'avuy dia, sense *esclaus* que'l portessin paners de champagne sempre de la mateixa marca com me digué a mi mateix Stanley al felicitarlo, de retorn de son viatge cercant a Livingstone, per sa bona salut, que ell atribuïa a no haver begut aigües d'en lloc, *I never drank any water in my journeys! Only champagne, this of the same march*; sense maquinetas geladoras, ni llits desmontables, ni banyeras d'alumini, ni parquets encerats, com porta un conegut nostre gran funcionari del Congo Belga; sense cartas, sense guías, trepitjant durant mesos terras may trepitjadas... acometen més tart la conquesta del Perú fundant Callao, Lima (1535).

(Seguirà).

ABRIL

Entrèm en l'època de l'any més dolsa, en lo mes de la primavera naixenta, quan tot comensa a somriure y a brillar; quant dóna goig de rebrer del sol los seus raigs tebis y confortables.

Lo retorn de las aurenetas que d'Africa fujen buscant menys sol y l'aliment que allí

no troban, anuncian la primavera de las flors y dels camps espigats y verdosos; son elles los heralds anunciadors del temps benigne. ¡Benvingudas sian!

Som a l'abril, lo mes de las esperansas; de las plujas anyoradas pera que fassin reviuer y brotar los germens amagats dessota la terra, esmortuix per los frets y las glassadas, las calamarsas yls ventots. L'abril dels jorns felisos, de las matinadas frescas que respiran salut y glòria; lo mes dels auells.

L'abril dels días tristosos; de reculliment y misticisme de Setmana Santa.

L'abril de festa y alegría, de resurrecció y Pasqua,

de Pasqua florida rublera de vida.

*

Las matinadas agradosas, encara fiesquivolas don goig de respirarlas. A sol ixent, lo panorama és encisador, d'un encís que enamora l'ànima més freda, lo cor més insensible. Lo dols y bell trinar dels auells matinenchs salutant al nou dia, és un esclat amorós de coses, que encara que sentidas, son sempre més novas, són sempre més verges.

La rosada de la nit conserva encara humida las tendrences fullas dels arbres que brostan; la terra manté amorosida las bellas caricias de la nit.

Los primers raigs del poderós astre, lluhens dessobre las plantas multicol·frants se unes ab altres. Semblan talment pedras preciosas posadas a l'enfront de la llum pera que esparneguin llurs bellesas. Y entretant los auells cantan, y entretant las flors treuen lo seu caparronet de dins las poncellas, orgullosas d'ovirar l'aire d'abril, esvanides de naixer en lo temps dels jorns felisos.

*

Ha plougit; la terra resta humida; la saor va filtrantse avall, avall, fins a refrescar las arrels dels arbres, yls blats yls ordís que s'aixecan poch a poch decidits a granar y donarnos lo fruit pera que nostra existència puga gaudir lo mes indisposada pera viurer, lo nostre pa de cada dia, un bossí de vida, lo més gran bossí lo més sagrat de tots los bossins que la naturalesa ns concedeix.

¡Benhaurada sigas pluja d'abril! ¡benhaurada sempre, si cada gota las multiplica en mil.

Las tevas mil gotas, los teus milions de gotas, farán milers de fruits, milions de felicitats, un sens fi de venturas; riquesas que dels camps neixen, los camps mateixos las tornan a trobar, los poblets y las masias las gaudeixen, las ciutats las comerciejan, la Patria en recull profit, prosperitat, engrandiment y sosiego, tot lo plotorisme que dò l'abundància conseqüència. Il·lògica de la quietut, de la pau. Sense'l fantasma miseria, sense'l pauperisme denigrant, las lluitas de la vida quedarían reduïdes als homes intel·lectuals, als polemistas del bon sentit y del bell pensar. Los odis encesos de l'humanitat present, las guerres de l'home contra de l'home, de la societat contra de la societat, són obra de la miseria y de l'egoisme. La miseria podrà emanciparse un dia o altre, l'egoisme no, és innat en l'home y com més sembla que's vā lliberalisant més fondo te l'egoisme, sinó que aquest, com pot cubrirlo ab lo mantell d'un pudor convencionalista com quasi tot lo de l'home, no se'l veu fins que mossega, fins que feireix o mata.

Abundancia, doncs, abril esperansador! aboca'l teu corn de la pluja multiplicadora y farás al menys, sinó la felicitat completa, puig que no es pas obra teva solament, lo content dels que de tu confian; farás esperansar lo nostre pa de cada dia de que tots hem de viurer.

*

La quietut s'ha fet regna dels cors. Som a Setmana Santa. La ciutat resta silenciosa; los camps solitaris. Las multituds passan ab aire de tristesa, la vida y'l tràfec han entrat en un curt parentès. Tot calla, tot és gris. En los temples la llum respira ab aire de pregraria. Jesucrist és mort. Ni las campanas sonan: no més entonan los auells yls chorus de las capelles.

Và fentse fosch; las darreres siluetas del sol a la posta son las que'l divendres Sant nos ofereix. Es l'enterro de Jesucrist que surt del temple y vá a recorrer los carrers dels pobles. Es lo dols recor de cada any, lo recor trist d'una època llunyanana, d'una fetxa inmortal, la tragedia horrorosa del Calvari.

Jesucrist ha mort. La quietut del poble diu més clar lo que'l cor y l'ànima senten. Reculliment y oracions.

*

Alegría! Alegría! *

Som à la Pasqua, la de resurrecció, la Pasqua florida.

Aleluya! Jesucrist ha ressucitat y'p obriaga's cors. Tot respira joia, amor, ditxa y benhauransa. Aleluya!

Tornan las horas d'espandiment y vida. A veurer florir las esperansas; las ilusions d'Abri que són molt ubriagadoras, a oir lo cant dels auells, lo naixer de las flors.

Som al bell mitj preludi primaveral. Aviat esclarà l'hermosura que va niant y formantse en los jardins de la terra, aquests jardins que dónan enveja als mateixos angles y a la celèstia. Una onada de perfums s'atansa, un devassall de colors està a punt obrir-se. Tot se remou, tot mostra activitat y afany de viure vida plena... fins hi ha pobles que l'anorjan la vida plena..

La gaudirèm? Qui sap; l'abril es molt esperansador y es precis tindr esperansa. Sense ella que foran ara's jardins que a l'hivern veyem nus y pelats!

Abril, Abril, cada home feune mil.

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

Tarragona Abril 1906.

Comentaris

A l'Ateneu fan la *Passió*. Es una obra patrocinada per bisbes, arquebisbes, patriars, metropolitanos y papas!

Es per això que l'han posat en escena, perque són gent molt religiosa y no's agrada fer las coses així com així. Fins recomanen que en vista de l'argument, lo públic se deurá abstener de fer manifestacions de cap mena.

Sens dubte, que la Junta d'aquella casa, haurà creut ab aquesta *Passió* que fan a l'Ateneu y no falta qui s'ha permès trencar una punteta.

—No es la *Passió y Mort* lo que fan, han dit; es la *passió* de l'Ateneu.

Y a voltas, tenen rahó la gent; ja ho crech que'n tenen!

S'està confeccionant un reglament (lo número 333) pels guisso.

D. Manuel las emprén contra aquesta classe respectable, enemistantse ab Sant Roc que es un sant que sempre anava accompagnat del cá correspondent.

Hi haurà multas y més multas y bolas y més bolas y enrabiadas y més enrabiadas.

A nosaltres nos sembla que fóra convenient introduir alguna petita variant en lo sistema de matar cans. Es massa vell y massa vist això de donar la bola; propòsitem de donar caxets, seria més bonich y més modernista.

De totes maneres, aplaudim sens resarva, que's traci de salvar las nostres parròllas y que no's permeti que vagin los gossos pels carrers sense morrió, perque las mossegades no agradan a ningú.

Per si per noi; ja que's fa un reglament nou, no s'hi perdrà res que hi hagi un articulo que digui que en lo nou presupost hi haurà un capítol per sufragar viatges als Pallaresos.

Y sobre tot, ja que's tracta de reglamentar coses de gossos, no aniria gens malaient que s'hi afegissin uns quants articles, destinats a fer que'l cans cumplissin ab la moral degudament y no donguessin espectacles de mal gust al mitj de la via pública.

Nada, nada; si un gós falta a la decencia, cinch pessetas de multa a l'amo; si un gós s'orina, dèu rals de penyora y que la criada vagi a fregar la cantonada.

Ja suposem que haurán vist lo resultat de las gestions dels nostres cacichs; se coneix que'n tenen d'influencia, a Madrid. Telefonemas, telegramas de l'il·lustre que fe a l'il·lustre alcalde; bombos y clarinets, incens y meyna; las columnas del Diario de camera plenas d'alabansas; en Moret dient que si y tots los cacichs y caciques felicitantse y... los pobres presos tencats y ab l'instancia informada desfavorablement.

Vaja; se coneix que'n fan cas de votantes a Madrid. Renoy y que vos estiman!

Per la banda de Barcelona, per tot arreu troben armas y trompetas y encara'n buscan més, perque, sembla que n'hi han set o vuit depòsits més.

Es clar que anant las coses d'aquesta manera no s'hi pot pensar en tornar las garantías a Barcelona; ahont aniriam a parar!

ILUSTRACIÓ CATALANA UN ANY 30 PESSETAS

GRANS REGALOS per valor de 30 ptas. HA SORTIT JA

PILAR PRIM

NOVELA DE NARCÍS OLLER

5 pessetas primer regalo als suscriptors de la "ILUSTRACIÓ CATALANA"

Si no's conegués lo joch, no fora mal pensat tot això de las boinas, las trompetas y las vainas.

La qüestió es tenir un motiu, encara que no més ho sembli, per continuar governant a estil del comte d'Espanya.

Quina satisfacció nos ha donat la notícia de que D. Alexandre Pidal tornava a entrar en escena.

Gracias a Déu s'han dadas! Fuya falta, de debò, un altre discursaire; n'hi havian pochs a can Garlanda y... pàri mi abuela.

Era verament de'doldrer que un home com aquest se'n cuidés tan poc de la cosa pública; tant bé que ho havia fet anar junt ab en Cánovas y Sagasta etz. etz., de tan gratíssima memori!

Vaja, que no podrèm may patir ab aquesta colla de gent de bona voluntat.

Aquest senyor Pidal, tot seguit entri en funcions, se declararà descentralizador, moralizador y fins regionalista; ara, ho han agafat per costum, es la gran moda.

Hi torna a haver desfici entre'ls politiquets caciquistas y tractan de fer comitès y cassinos per tot arreu.

Una ideya; ja que no varen poguer formar la joventut maúrista; a veurer si una joventut pidalista anirà meller. Sent cosa nova, un o dos llués ja's enganxaran.

Apa, que's tracta de salvar tot lo salvable!

Quinas partidas de manilla que fariam!

NOVAS

SOLIDARITAT CATALANA

PER CATALUNYA

Suscripció popular pera pagar los gastos de l'Edició dels discursos contra'l proyecte de lley de las jurisdiccions y del Homenatge que Catalunya oferirà als senadors y diputats que tan valentment lo combatieren.

Queda oberta a tots los periòdichs, societats y entitats políticas de Catalunya.

En l'Associació Catalanista y redacció de LO CAMP DE TARRAGONA, Méndez Núñez, 6, queda oberta la llista de suscripció popular.

Pesetas.

Associació Catalanista.....	15
Centre Nacionalista Catalá.....	10
LO CAMP DE TARRAGONA.....	10

Total..... 35

(Seguirà.)

Pera demà diumenge, a las sis de la tarde, està convocada a Junta general, la Associació Catalanista de Tarragona y sa comarca pera la renovació de càrrecs de la Junta y a l'ensems pera tractar d'altres assumptos de veritable interès pera'l catalanisme.

Lo depòsit de l'Oliva es plè y fa més de vuit días que l'aigua se'n va. La llenyan los propietaris no'n tenen.

Esperan que la comprin; si'n tenen de creure, ja poden esperar ben assentats. Sabèm que la junta de propietaris se belluga; veurèm què sabrán fer; si'n volen creure que no'n vulgan sentir parlar de plumeros. Aquests trastos no més serveixen per treure la pols, per res més. Per la quincalleria, també se'n troben per tots los gustos.

Lo que convé es que l'Ajuntament contesti a l'instància que hi ha, fa temps, presentada. Per què's fa'l sort? No ho comprenem. No se'n parla de plumeros, se parla de cargas y es de cargas que's té de seguir parlant.

De tots los indrets de Catalunya y'l resto d'Espanya's reben novas ben encoratadoras pera assistir al grandios acte d'Homenatge als diputats y senadors que tan valentment combateren la lley de jurisdicçions.

No està encara designat lo lloc y'l dia de l'acte, mes sembla que no podrà pas celebrarse a Barcelona com voldria la comissió de Solidaritat Catalana, puig que l'aixecament de suspensió de garantias va per llarr.

Sembla, donchs, que's mirarà de celebrar a fòra de Barcelona, ahont hi hagi un local suficient pera acoblarhi una gentada de 20 a 25 mil ànimes com de ben segur hi acudirán.

Lo temps sembla que no's vol decidir a fer bondat. Quan nos creyam que començavam a respirar los días clars de primavera, lo cel ha tornat a nuvolarse regularment aquesta nit passada una lleugera pluja que no fóra gens estrany que a muntanya s'hagués convertit en neu. Lo temps continua humit y sembla decantat a més pluja. No hi farà cap mal si bé sola y sense furia.

Convalecencias.—Ovi Lecitina Giol.

Sabèm que la junta de propietaris s'ha reunit pera tractar de la qüestió de l'aigua, a conseqüència dels afors practicats últimament.

Suposèm que's dignes individus que la forman sabrán defensar ab valentia'ls seus interessos; procurarèm tindrer al corrent dels nostres llegidors lo resultat de les gestions que aquesta junta vagi practicant.

Pera demà a las quatre de la tarde està anunciat a la Plaça de Toros una grandiosa funció de pantomima representant-se'l quadro *La Feria de Sevilla* prenenent part a mes de la troupe Aragón germans, la companyia lírica que ab tant d'èxit actua en nostre Teatre Principal.

Ademés d'aquest interessant espectacle los germans Aragón lluirán llurs difícils treballs gimnàstichs ben dignes de veure per lo nous y sorprendents.

Augurèm una entrada d'aquelles grosses si'l temps se mostra bonancible.

Tothom sab a Tarragona que l'*Escola municipal de dibuix* de la que n'era professor en Félix Ribas a quins esforços dèu son exemplidor y desenrotlllo, produint deixables aprofitadíssims en arts y oficis.

En Ribas que dominava'l dibuix y que en la seva ensenyansa pera l'aplicació a las arts industrials era una especialitat, havia assolit inculcar per modo extraordinari son mètode y sistema a en Cisquet Casanova son deixeble y executor predilecte en quants projectes y obras venia concebint d'uns anys ensa. En Casanova respectat y comentat per tots los alcaldes havia vingut sent, desde temps, lo substitut de professor de dibuix.

Donchs bé, lo nostre batlle, Sr. Cuchi, que segurament no s'havia recordat may que tal classe existigués, se'n recordá de sobte, enviant a cercar las claus estant encara insept lo cadavre d'en Ribas y fent tot seguit un nomenclament provisional sens la més petita consideració ni respecte a la memoria d'un professor que tant s'havia distingit en son càrrec, ni a la família que en aquells moments plorava una pèrdua tan irreparable.

Està vist que en qüestió de nomenclaments y de caciquisme's passa per demunt de tot.

Se parla molt aquests dies de l'enderrocament de la Plaça de Toros y'ls diaris se'n han ocupat llargament lamentant d'una determinació quina utilitat es ben poc justificada. No està Tarragona sobrada d'edificis perquè's fassin desapareixer los pochs que hi ha apropòsit pera poguerhi donar espectacles que necessitan espai y cabuda suficient.

Enemichs com som de l'espectacle, anomenat nacional, aplaudiríam aital determinació si ab la supressió de la Plaça quedessin suprimides las *corridas de toros*. Aquestas, fa ja temps, que han sigut suprimides gràcies al bon gust dels taragonins que no's complauen ab aquestes festes, impropies de països civilisats. Això fa que no'n siguem partidaris de que vagi a terra un edifici que pot ser utilitzat per un sens fi de coses y com que l'utilitat pràctica que'n resulti no farà que cap accionista del Banc de Tarragona pugui resarcir-se, ni de molt, de les pèrdues que ab aquest ha soportat, creyem ben poc encertada aquesta determinació.

Que's busqui un medi de fer produir aquest magnífich edifici, que desfentlo no

es com pot millorar. Què'n treurán los accionistes després que'l terreno que ocupa la plaça actualment serà convertit en patis? Res, absolutament res.

Varis suscriptors del *Diario de Tarragona* li demanan que'l ilustri respecte a si *La Pasión* està o no autorizada per l'autoritat eclesiàstica.

Aquests suscriptors deuen ser de la classe dels que badan, perquè mirin que anar a preguntar aquestes coses al *Diario*, quan tot Tarragona sab lo dels sermons de Sant Joan y de la Catedral, es el colmo.

Però'l *Diario* encara'n fa més y segurament pera ilustrar als seus suscriptors, nos informa que *anteanoche asistió á la representación...* quan precisament *La Cruz* diu que hoy por hoy no puede asistir á dicha representación ningún cristiano. Aplicat joh *Diario!* aquesta andanada y fes lo favor de dirnos si ets moro u qué.

A conseqüència de las darreres plujas, los carrers del port y principalment los de Sant Miquel, Lleó, Smith y Mar, han quedat intransitables.

No passa hora sense que no's veiji un carro encallat y ab por de sofrir un abolch a cada instant.

Esperem que'l senyor Alcalde se'n cuide ab lo mateix zel que's vé cuidant de posar bojal a las cabras, puig creyem que això també és de forsa interès pera la població.

Demà diumenge, a l'hora de costum, la banda de música del Regiment d'Infanteria Almansa executarà al passeig de la Rambla de Sant Joan, lo següent programa:

- 1.º El huérfan. —Paso doble.
- 2.º Per Gynt. —Poema (Grieg).
- 3.º El arte de ser bonita. —Fantasia.
- 4.º Los sobrinos del Capitan Grant. —Vals.

COSTUMS TARRAGONINAS

Darreras obras de
D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL
HERÈU Y CABALÉ.... Preu: 2 ptas.
MONTSERRAT.... » » » »
Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C.ª de Sevilla

Línia regular de grans vapors
Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 5 d'abril lo vapor *Cabo Trafalgar*, son capitá D. Manuel Ferrero, admetent càrrega y passatgers pera's citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Pérez.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, aceite bacalao i., glicerofosfatos, hipofosfites, glicericina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, lactancia: fós, tisis, escrofulas, linfatismo, rachitis, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Drs. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos. **Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

JARABE HIPOFOSFITO NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente. **Hipofosfito de cal**, estimulante. **estrinina, hierro, manganeso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina (fósforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelerar digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones **hipofosfitos**. Preparación esmerada, productos escogidos. **Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.**

Joan J. Domènech Solé
PROCURADOR
SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banc Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

PASTILLAS SERRA

Y totas las enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen les mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fatiga. Poden vendres sens cap perill, puig no contenen opí ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIAS clorosis, debilitat general, anemia

se curan radicalment ab l'ús del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTAS LAS FARMACIAS

Llevat de CERVEZA

ESBERT

Es lo meller pera curar radicalment tota classe de erupcions de la **PELL**, florons, supuracions, dermatossis, antrax, vespes, etz.

DE VENDA

en totes las bonas farmacias

Deposít general:

Farmacia ESBERT
Uniò, 22

TARRAGONA



PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la meller preparació pera combatrer la
pobresa de sanch,
retrassos de la
menstruació,
anemia, etz.

Farmacia.—Uniò, 22
TARRAGONA

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionan tota mena de trajes y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS
HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastillas calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.
VI d'estrals del Dr. Sastre y Marqués, lo meller dels tònichs.
Sucré vermifruix del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.
Essència febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.
Dentícinia del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillósos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'evitan totes las malalties.

Per tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

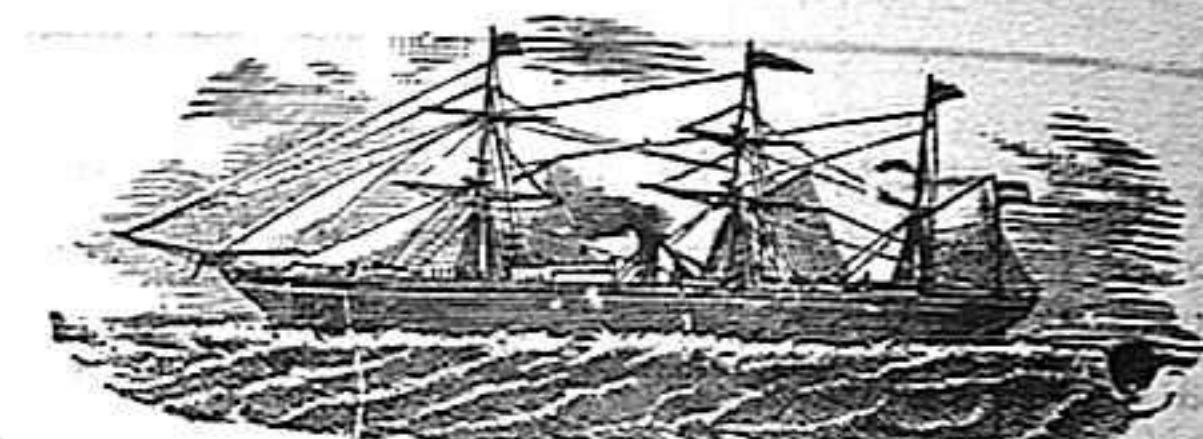
AYGUA NAF SERRA

son las mellors pera curar la TOS

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigus de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota prova al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo los podrían fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA



Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Linia de Cuba y Méjico.—Lo dia 17 de Abril sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y lo 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costa firme y Pacífic ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méjico.—Lo dia 26 de Abril sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y lo 30 de Cádiz, lo vapor

MANUEL CALVO

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y lo 15 de Cádiz, lo vapor

MONTSERRAT

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admeten passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífic, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitllets y coneixements direcces. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camana ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 23 de Abril sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZON

directament pera Gènova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y lo 7 de Cadiz, lo vapor

LEON XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y lo 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tanger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empender lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, València y Barcelona.

Linia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona lo 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: diumenge, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

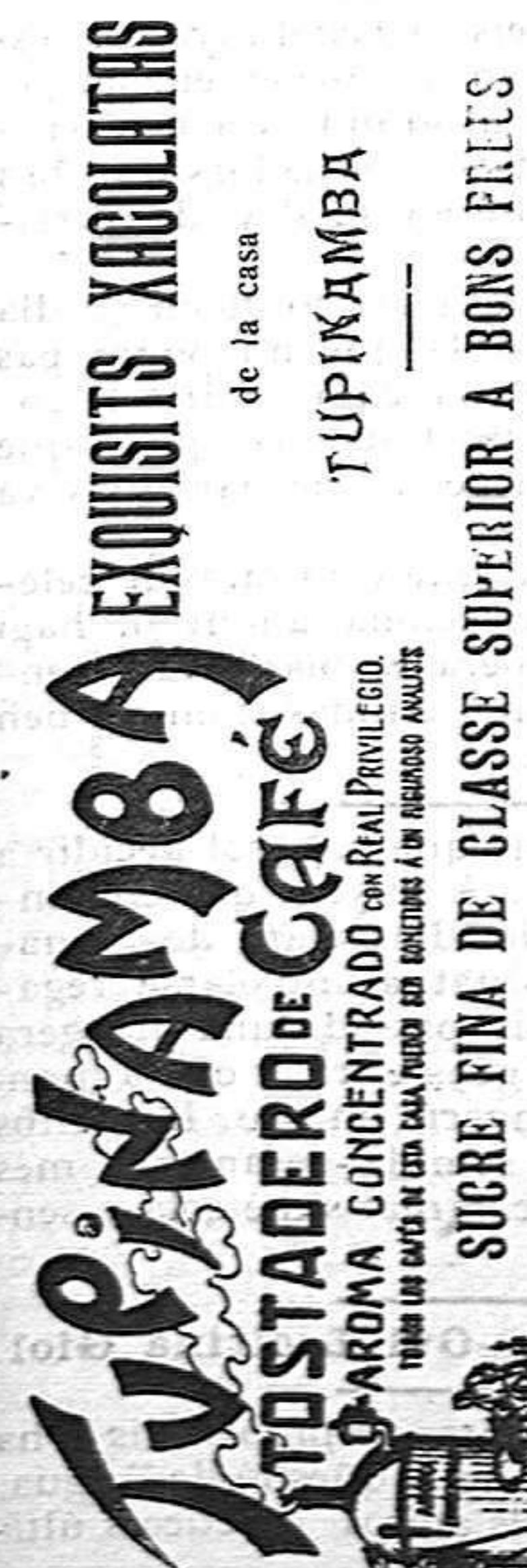
Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Rebaixas a famílies. Preus convencionals pera camars de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expènen passatges pera tots los ports del mònol servits per línies regulars. La empresa pot assurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas del 30 per cent en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establecido en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comercio y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establet la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostraris que li suggereixen entregats y de la collocació dels articles, qual venda, ensaig, desigual fer los Exportadors.

Per més informes dirigir-se a son agent

D. EMILI BORRÀS



EXQUISITS XACOLATS
de la casa
TÚPIXAMBÁ
TOSTADERO DE CAFÉ
ROMA CONCENTRADO CON REAL PRIVILEGI
TÚPIXAMBÁ
SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS
Union—Representant a Tarragona y sa Comarca
En Joan Roset Sabaté—Pastisseria
Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una peseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra—Reus

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERRA